בראתי יצר הרע ובראתי לו

תורה תבלין

TORAH TAVLIN

לע"נ ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טוביה ז"ל
ועיתיו ריישא דחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קוקין

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

MONSEY EDITION

פלג המנחה ע"ש – 5:41
הדלקת נרות שבת – 6:40
זמן קריאת שמע/ מ"א – 9:10
זמן קריאת שמע /הגר"א – 9:46
סוף זמן תפילה/להגר"א – 10:47
שקיעת החמה שבת קדש – 6:56
מוצש"ק צאת הכוכבים – 7:46
צאה"כ / לרבינו תם – 8:08

(CourtesyofMyZmanim.com)

פרק ה' ו' דאבות

שבת קודש פרשת נצבים – כ"ז אלול תשפ"ה
Shabbos Parshas Nitzavim - September 20, 2025

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסקין רבינוביץ שליט"א, רב"ש חלמים וירושלים עה"ק

למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלקים ... וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב (כט-יב) - חיזוק לפני החטא ולאחריו

פרש"י: לפי שדבר לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את זרעם באומה אחרת, לכך הוא אוסר אתכם בשבועות הללו, שלא תקניטוהו אוד שהוא אינו יכול להבדל מכם.

נוראות אנו רואים בדברי רש"י, הקב"ה כביכול אומר לישראל, אין לי היכולת להיבדל ממכם, ובכל מצב, גם אם תהיו במדרגה נמוכה ביותר, מוכרח אני להיות בצוותא עמכם ולסבול מזוהמתכם, ואין ביכולתי כי אם לאסור עליכם את החטאים כדי שלא אצטרך לסבול מזוהמת החטאים. אולם עדיין אני תלוי כביכול בחסדיכם, כי בסופו של דבר נתונה הבחירה בידיכם אם להטיב או להרע ח"ו, ואם בפועל תנצלו את בחירתכם להרע חלילה, אצטרך לסבול מבלי שאוכל להתנתק ממכם. ורואים שני 'חיזוקים' יסודיים שעל האדם לאמץ אותם ולהשרישם היטב בלבו, כי לפעמים יצטרך שזה יְסַעֲדָהּ יתלוו עמו תמיד, יהיה לו בכל מצב סעד לתומכו ולחזקו, כי לפעמים יצטרך שזה יְסַעֲדוּ ויחזקו ולפעמים יצטרך לחבירו, כלומר, מלכתחילה יעמוד לו החיזוק הראשון ויעכבו מלעבור על רצונו של מקום, ובדיעבד, כשהחיזוק הראשון לא עמד לו, יבוא ה'חיזוק' השני להקימו מנפילתו, ולהעמידו שוב על דרך המלך. כי כשהיצר מפתה את האדם להרע חלילה, מוטל עליו להתבונן עד כמה יצער את בוראו בחטאו, כי לפעמים מתגבר יצרו של אדם עליו למאוד, עד שהאדם מתפתה לו וטועה ומחליט ששכר עבירה יתידה היא אצלו כנגד הפסידה, ואף שאין ספק שאין שום אמת בהחלטתו, ודק הדוח שטות שבקרבו יכול להביאו לידי הבנה עקומה כל כך, מ"מ מאוד שהחליט מה טוב עבורו הוא מסכים לספוג את הפסידה, ובלבד שיזכה בשכרה ר"ל. אולם אם יתבונן שמלבד הפסידו הפרט, הוא גורם גם צער להבורא יתברך שמו, והוא יתברך הלוא אינו מרוויח דבר מעוונו, ייתכן שיסוג אחור ממחשבתו הראשונה.

וכדי שאכן יכיר האדם בתוקפה של טענה זו, יצייר בדעתו ויאמר לעצמו: אילו הייתי מבקש לעשות פעולה מסויימת שתסבב לי הפסד מחד, ורווח פי כמה מאידך, וכי לא הייתי עושה זאת?! אולם אם יקדים אי מי להודיעיני שבפעולה זו אסבב גם לו הפסד, ובשונה ממני לא יזכה גם הוא בסיבתה לאיזה רווח, וכי לא הייתי מתחשב בהפסידו?! הרי פשיטא היא זו שהייתי מוכרח לסגת מרצוני, וזאת גם אילו לא הייתי ח"ו בעל מידות, והיה ניחא לי בתקלתו של הזולת אם גורם לרווחתי. כי בושה גדולה היא להאדם לצער את חבירו רק כדי להביא רווחה לעצמו, ואילו הייתי מתעלם מטענותיו, לא היה ביכולתי לשאת את פני בפניו מפני רוֹעַ מַעֲשַׂי. וכ"ש שכך צריך להיות כשבעל הטענה הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו, ולכן גם אם ברצוני לחטוא כדי להביא עבורי רווחה, מן הכרחה לסוג אחור, כי בלאו הכי האיך אשא פני בפני מלכו של עולם בשעה שאני מוכן לצערו רק מפני טובתי והנאתי?!...

זוהי הנקודה שאנו רואים בדברי רש"י, שמגלה לנו שהקב"ה נמצא במחיצתו של כל יהודי, ואינו יכול להיבדל ממנו, ועל אף היותו חוטא, וכלפי הקב"ה הוא בגדר 'מוכה שחין' שא"א לסובלו, זאת אומרת, שבשעה שהאדם חוטא, הוא כביכול כופה את הקב"ה לדור בכפיפה אחת עם מוכה שחין שריח בלתי נסבל נודף ממנו.

עוד פרט מובא ברש"י, שהקב"ה היודע מראש עד כמה יצטער מחטאיו של זה, מקדים לבקש הימנו 'שלא יקניטו', והרי כאומר לו: גם אם תדמה בנפשך שרווח מסויים יעמוד לך מזה החטא, והנך מוכן לסבול ההפסד בסיבת הרווח, בכ"ז עליך גם להתחשב בצערי, שהרי לא אתחלק עמך ברווחים... ואכן טענה זו צריכה לשמש כתריס בפני החטא, ובכל עת שיצרו של אדם מתגרה בו יאמר לעצמו: כשם שאיני רשאי להושיב את זולתי בכפיפה אחת עם מוכה שחין רק מפני איזה רווח פרטי שלי, כך וכל שכן שאיני רשאי להושיב את מלכו של עולם בכפיפה אחת עם מוכה שחין ולצערו בכך. ולרוב אחר שיתבונן האדם היטב בדבר זה ינצל מן החטא.

עדותיך אתבונן

לזכרם מאת הרב אברהם דניאל אבסטיין שליט"א, בעש"ס שחז אברהם

אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון ...

(תפילת ראש השנה) - התכלית במצות תקיעת שופר

איתא בגמ' ראש השנה (טז, א): "ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות - כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה - בשופר", ע"כ. הרי מבואר מדבריו הגמ' שהשופר הוא האופן שאנו יכולין זוכין בדין, שע"י השופר זכרונותינו באים לפני הקב"ה לטובה.

וכבר ידוע דברי **הרמב"ם** (פרק ג' מהל' תשובה הל' ד') במה שכתב לבאר התכלית של הקול שופר וז"ל: "אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה", עכ"ל. הרי מבואר מדבריו שעיקר עבודת השופר הוא לשמוע לקול השופר ולהתעורר לשוב בתשובה שלימה לפניך.

וביאור **ר' צדוק הכהן (רסיסי לילה** אות ל"ה) שדברי הרמב"ם עולה בקנה אחד עם דברי הגמ"ל, וז"ל: "כי ה' צילך - כאשר האדם מתעורר משנתו וזוכר בהשם יתברך אז השם יתברך זוכר אותו כאותו ענין שהוא זוכר בהשם יתברך איך הוא מלא כל הארץ כבודו והכל שלו וצריך לעובדו וכיוצא כל חד לפום אתערותא דיליה כך השם יתברך כנגדו כדרך שאמרו (ברכות ו, א) אתם עשיתוני חטיבה וכו' אף אני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. מה שאין כן כשחס ושלום שוכח הגם כי אין שכחה לפני כסא כבודו הזכרון שלו הוא מצד השכחה שזוכר כביכול שבזה הוא שוכח חס ושלום מידה כנגד מידה. ולכן יהיב עינא בשופר לעורדנו", עכ"ל.

מבואר מדבריו, שעיקר האופן שיכול כאו"א לזכות בדין, ולזכות שזכרונו בא לפני הקב"ה לטובה, הוא ע"י הנהגת "ה' צלך", שהקב"ה נוהג עם כל אחד ואחד כפי שהוא פונה לו ית'. דהנה ידוע דברי המדרש על הפסוק (תהלים קכא, ה): "ה' שמרך ה' צלך על יד ימינך". וז"ל: "כשם שאתה הווה עמי כך אני הווה עמך. וכן אמר דוד "ה' שומרך, ה' צלך על יד ימינך", כצילך, מה צילך אם אתה משחק לו הוא משחק לך, אם אתה בוכה לו הוא בוכה כנגדך, אם אתה נותן לו פנים זועפות, אף הוא נותן לך כך, ואם פנים מסבירות אתה נותן, אף הוא נותן לך, כך אמר הקב"ה, כשם שאתה הווה עמי כך אני הווך עמך", ע"כ דברי המדרש. הרי הנהגת הקב"ה תלויה כפי שהאדם פונה להש"ת. והוו התכלית עם השופר, שיתעורר כל אחד ואחד לפנות להש"ת, ולשוב מכל חטאיו ופשעיו, ועל ידי זה, יהיה הסיבה שהקב"ה יזכרהו לטובה, ויזכה לשנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZIDO expense

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים בוכך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (47)

Chol Hamoed: Car Repairs. The basic rule for *Yom Tov* needs, including car repairs, is that unskilled work *(maaseh hedyot)* is permitted, whereas skilled work *(maaseh uman)* is prohibited unless refraining from the work will cause a meaningful loss of money (1). Therefore, the following may be done when needed for the *Moed*: **1)** Changing a tire. **2)** Jump-starting a car. **3)** Changing a battery. Whenever possible, these things should be done in a private setting rather than in public, or in the middle of the street, so it should not cause a *zilzul* for the *Moed* (2). Filling a tire with air is also permitted.

Skilled Repairs. Most other repairs, including patching a flat tire, are deemed "skilled work" that only a trained mechanic can do and is not permitted unless a loss is involved. For example, if by not repairing a car now he will have to rent a vehicle (during *Chol Hamoed* or after the *Moed*) for a real need, he may fix it on *Chol Hamoed*. Similarly, if a car breaks down while traveling, and waiting to fix it will add towing costs, it is also permitted to fix it. If insurance will cover it, but will cause a raise in premiums, one should determine the details and discuss with a *Rav* if it is considered enough of a loss to have the *heter of davar ha'avud*.

Buying Food for Yom Tov. One might raise the following question. If one needs a car to buy food for the *Moed*, isn't that a food "need" where even skilled work is permitted? For that reason, one can have a stove fixed even with skilled labor (3), and also fix a food processor. If so, why can't one fix a car professionally to be able to buy food? The answer, as explained in *halacha* (4), is that only items that actually improve the food are permitted with skilled labor. However, a car does not improve the food and has only an indirect connection to the food. Thus, skilled labor is prohibited.

Question Arises. R' Shlomo Zalman Auerbach *zt"l* (5) quotes an unresolved doubt whether the following case is deemed to be a skilled or unskilled labor: One has a car issue and it requires expertise to figure out the exact problem. However, it is clear that once the problem is located, it can be fixed rather easily with unskilled labor. Is that job called skilled or unskilled labor?

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – זבחים ב.

"כל הזבחים שנשחטו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה" - The *Mishnah* says: All זבחים that are נשחט שלא לשמן are כשר, except they are לא עלו לבעלים לשם חובה. **Rashi** explains: for example, an עולה was slaughtered לשם שלמים. 'תוס' [ב. סוף ד"ה כל] refers us to בבא מציעא, there he explains that a מחשבה that *pasuls* a קרבן must be בדיבור and not a מחשבה בלב. **רש"י** [לקמן מא:] agrees and says: "כל מחשבה פסולה בקדשים, מוציא בפה הוא". רבא makes a דיוק in our *Mishnah* and says: Only if the מחשבה was specifically a מחשבה פסולה is it לא עלו לבעלים. But if the כהן didn't have any מחשבה at all, then the קרבן is כשר and it is עלו לבעלים לשם חובה, because סתמא is like לשמה.

The *Gemara* explains that by קדשים (not like גיטין) we say: "זבחים בסתם לשמן הן עומדין". The **חינוך** [קמד] does not hold like 'תוס and רש"י and explains: having the wrong מחשבה is a לא as it's comparable to being מטיל מום בקדשים which is a לא. However, since this is a מחשבה בלב [מעשה הקרבנות ד"ה והנראה] explains: the לא and therefore there is no מלקות. (עיין **מנחת חינוך** שם). **חידושי מרן גרי"ז הלוי** and it is a מחשבה שלא לשמה and it can't be undone even with a specific "סתם זבחים לשמן עומדים" of יסוד **חלות דין בגוף הקרבן** is that there is a that it is לשמה. A proof to this is the *halacha* that if one slaughters a קדשים לשם חולין it is כשר even though this is בפירוש שלא לשמה. The reason there is a special פסול of שלא לשמה by a קרבן is because it is a מחשבת פסול just like a מחשבה of מקומו or לזמנו חוץ and that's what *pasuls* it, but not because it's lacking לשמה, because לשמה can't be undone, this is a חידוש by זבחים that it is ממילא לשמה.

ר' אלחנן [קובץ שיעורים ח"ב ס' כב] explains it differently: מחשבה שלא לשמה *pasuls* a קרבן because there was no לשמה, but not that the מחשבה שלא לשמה is itself a מחשבת הפוסלת. If one has no מחשבה at all, it's כשר because סתמא לשמה and it is intrinsically לשמה. When we say לשמה is necessary, it's not like when we say מצות צריכות כוונה and כוונה is necessary, rather we need that the מעשה should be מיוחד for this. So, once the animal is הוקדש לקרבן עולה it is already מיוחד for הקרבה and it is סתמא so ממילא עומד ליקרב לעולה. But although the קרבן is לשמה, this can be undone with a מחשבה שלא לשמה. **ר' יוסף ענגל** [גבורות שמונים אות כב'] explains: סתמא לשמה doesn't mean one doesn't need מיוחד, rather, since we say סתמא לשמה, it is considered לשמה and as if he had בפועל מחשבה לשמה.

תוס' [ד"ה זבחים] brings a *Gemara* in חולין: "בעי ר' יוחנן קטן יש לו מחשבה או אין לו". Rashi explains the question is based on our *Gemara* that לשמה is necessary, is the כוונה of a קטן that slaughters a קרבן sufficient or not? Asks 'תוס, our *Gemara* is saying that the קרבן is not פסול as long as there is no כוונה בפירוש שלא לשמה? So, even if a קטן can't have כוונה, as long as he isn't specifically thinking a מחשבה פסולה it should be ok? 'תוס answers that although סתמא by a גדול is כשר, but since a קטן has no דעת we are concerned he might think he is slaughtering חולין and not קדשים. This would be considered מתעסק and would make the קרבן *pasul*.

הוא היה אומר

(1) משנה ברורה תקל:א (2) שו"ת באר משה ז:טט
(3) או"ח תקמ:ז (4) מ"ב תקמא:ב (5) שמירת שבת כהלכתו סז:רכז

R' Avraham Mordechai Alter *zt"l* (Imrei Emes) would say:

"The *Gemara* states (בבא בתרא קמז.): *'If the first day at the head of the year is hot* (חמים), *the entire year will be hot. If the first day is cold* (קריר), *the entire year will be cold.'* To the extent that an individual generates warmth in his Divine service on *Rosh Hashana*, to that extent will he be ardent throughout the year in his yearning for *Hashem*. It is *Rosh Hashana* that enables us to accept the yoke of the Kingship of Heaven throughout all the days of the year."

A Wise Man would say: "Mastering others is strength. Mastering yourself is true power."

Printed By: Quality Printing
Graphic Copy & Printing
(845)352-8533

Mazel Tov to Moshe Aharon and Tamara Blonder on the Bar Mitzvah of their son Tzvi מ"י. May they see much nachas from him & watch him grow up to be a true ben Torah and Yarei Shamayim

מעשה אבות .... סימן לבנים

החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך ... (כה-כה)

The **Ramchal (Mesilas Yesharim)** writes that once a person has committed a sin, what's done is done and what would his regret accomplish anyway? However, *Hashem*, in His great kindness has granted us an opportunity through *teshuvah* to undo - retroactively - the effects of an act committed previously. **R' Chaim Stein** ***zt"l*** explains that *Hashem* in His kindness and desire to give a sinner a second chance, created this function of regret, thus enabling a Jew to do *teshuvah*.

A number of years ago, a young man from a non-religious family began to see the beauty of a *Torah*-true lifestyle and after a few months, became a *baal teshuvah*. His family was ambivalent about his new status but he explained to them that following the *Torah* and doing *mitzvos* was his calling in life. Unfortunately, a short while after he accepted the yoke of *Torah* and *mitzvos*, he was killed in a road accident. His non-religious family members were shocked. They were full of questions and accusations. How could this happen to their son now, when he had just embraced his new life, a *Torah* lifestyle?

A rabbi in the community where the family lived came to **HaGaon R' Chaim Kanievsky** ***zt"l*** and said, "I am going to visit the family, and I am sure to be asked questions about how such a thing could have happened. What shall I tell them?"

R' Chaim was quiet for a moment. Then, he said, "Tell them he was supposed to have died two years ago."

The rabbi was confused at the answer and R' Chaim did not elaborate, but he went to visit the family anyway. As expected, they began to ask the questions and challenge him at every step. At first he tried to lecture them about how man cannot fathom *Hashem's* ways. When he saw that they could not accept his answers, he said, somewhat nervously, "I'll tell you the truth. I went to R' Chaim Kanievsky, and he said I should tell you that your son was supposed to have died two years ago."

The room fell silent. The family members sat back in utter shock. Then, the young man's father broke down and cried. "Yes, the *Rav* is correct! Two years ago, our son had a life-threatening illness. At the last moment he recovered. Clearly, he was granted another two years of life to allow him to do *teshuvah* and begin keeping the *mitzvos*!"

On another occasion, a man came to R' Chaim during *Elul* and asked whether he should schedule a surgery for before *Rosh Hashana* or after *Rosh Hashana*. R' Chaim replied that he should wait until after *Rosh Hashana*, since on the *Yom Hadin* we are judged anew and we then have the opportunity to ensure a favorable judgment through *teshuvah* and prayer.

A few days later, a different visitor told R' Chaim that he had to undergo some medical testing and asked whether he should wait until after *Rosh Hashana*. R' Chaim told him to do the tests as soon as possible.

"At least give me a blessing that the doctors shouldn't find anything harmful," the man asked.

"That is not what you should ask," R' Chaim pointed out. "It is not proper to ask that the tests don't find anything. If there is something harmful, you must find it as soon as possible. This way, you can hopefully deal with the matter successfully and take care of quickly. Rather, let me give you a blessing that there should not be anything harmful to find!"

There were a number of people present and when one *talmid chacham* was asked why R' Chaim gives such different and varied responses to different people, like the first man whom he told to wait till after *Rosh Hashana* and the second man whom he told not to delay, he pointed out what R' Chaim wrote in his **Sefer Orchos Yosher**, about *ruach hakodesh*: "We find many times that when great people are asked questions, they give one response to one person and the opposite response to another person. This is because all these responses are Heavenly inspiration that are given to those great in *Torah*. They say what Heaven puts in their mouths to say. It is akin to a lesser level of prophecy. As for the fact that the blessings of a *tzaddik* are fulfilled, very often this is in the merit that the *tzaddik* acts wholly for the sake of Heaven. At other times, the blessings are fulfilled in the merit of the petitioner: in the merit that he relies completely on the *tzaddik*. Often, when a person relies on a *tzaddik*, the *tzaddik* is granted a special degree of *siyata diShmaya* to know what to say, and his advice is fulfilled .... Praiseworthy is a person who attaches himself to the true sages and listens to their words."

תורת הצבי על הפטרות

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN

כי יבעל בחור בתולה יבעלוך ... (ישע' סב-ה)

Yeshaya HaNavi discusses *Eretz Yisroel* and exclaims: *"[Just] as a youth espouses a maiden, [so too] your sons (Klal Yisroel) shall espouse you (Eretz Yisroel)." Chazal* explain that the image of a husband and wife is commonly used by the prophets to describe the relationship between *Hashem* and *Klal Yisroel*. Here, *Yeshaya HaNavi* focuses specifically on the joy at the renewal of this relationship - for just as a young man weds a maiden, so too *Klal Yisroel* will "wed" the Land of Israel. With comparable joy and enthusiasm, they will arrive to inhabit, build, and develop the land - like the gladness of a groom and bride just starting their lives together. But the *Navi* seems to use such a comparison for a specific reason. Why is that?

R' Yaakov Ashkenazi ***zt"l*** **(Tze'enah Ure'enah)** explains that in general, people to seek a mate who is comparable in age. This is because they have more in common and feel a closer connection than someone older or younger than themselves. *Chazal* often refer to *Klal Yisroel* as a youthful Nation, however the Land of Israel is an ancient land replete with historic history. Surely, such a match does not seem appropriate. Thus, based on the understanding of the **Radak** we can say that when gentile and heathen nations occupy the land, the land loses its vitality and portrays itself as an old and worn-out land. However, when inhabited by *Hashem's* chosen people, the land becomes youthful and fruitful and can produce incredible things - a true match!

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

ולא אתכם לבדכם .. כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום .. (כט-יד,ט)

Klal Yisroel was required to accept a bris between them and *Hakadosh Baruch Hu*, binding them to fulfill his will. *Moshe Rabbeinu* told them that this treaty wasn't solely for them, but for all future generations as well. The *meforshim* ask, how can those present accept something binding on those not yet born? The **Ohr HaChaim HaKadosh** ***zt"l*** explains the subsequent *posukim* and answers that regarding a *zechus*, something positive and good, we have the principle of זכין לאדם שלא בפניו. Thus, doing the רצון ה' is a good thing and their acceptance worked for future *doros* as well.

Perhaps we can add a *machshava* based on the following story. It was a cold, snowy day in *Yeshivah Torah Vodaas* and the *Rosh Yeshivah*, **R' Shloime Heiman** ***zt"l***, was scheduled to say a *shiur* in the *beis medrash*. Due to the inclement weather, however, only two *bochurim* actually showed up. R' Shloime, undeterred, delivered the *shiur* in his usual manner, with all the vigor and energy he had, as if the room was filled to capacity. His voice echoed all throughout the cavernous hall.

After the *shiur*, the two boys came over and asked him, "*Rebbe*, you could have either skipped the *shiur*, or given a less dramatic delivery. It was only us." R' Shloime's reply teaches us a most powerful lesson. He said, "It wasn't just you. I saw all FIFTY boys here." They were confused. He went on to explain, "I don't just see you. I saw all your all future descendants in attendance! I gave a *shiur* knowing its impact will be not only on you, but on them as well."

Moshe told the *Yidden*, "True, you are the only ones actually present here today, but inside of you are your future *doros*. Recognize that your decisions today affect the future." We must always recognize and understand that we are here only due to the strength of our forebears. The key to the success of the future lies within us, the present. Let us *daven* to *Hashem* for the סייעתא דשמיא to make the correct decisions this year that will impact our progeny positively. Have a *Ksiva V'chasima Tova*.

משל למה הדבר דומה

והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך... (כט-יח)

<u>משל</u>: **R' Yisroel Reisman** ***shlita***, the *Rosh Yeshivah* of *Torah Vodaas*, offers a powerful analogy to bring out a very important lesson: Two pious Jews *davened shachris* together for 40 years. While Reuven never came after the 7:00 am start time, Shimon always came a few minutes earlier. Each prepared for *davening* with much devotion. Each enunciated every word in the *siddur* with fervor and enthusiasm. It was truly an inspiring sight to watch the duo pray each day.

Finally the time came. The angel of death swooped down to earth and took those two precious souls to a lofty place in heaven. Standing before the heavenly court, they were rewarded tremendously for the pious lives they led. Specifically for the morning prayers, Reuven received a special portion for his inspiring *shachris* prayers. But that was nothing compared to the more grandeur portion Shimon received for his *shachris*. The difference between them? Well, they didn't either understand, so they asked the heavenly court for an explanation. The answer came based on a *Gemara (Berachos 47b)* which states that the first ten individuals of a *minyan* get rewarded the amount all attendees receive, put together! Shimon was always from the first ten!

Reuven was aghast, "What? They really meant that seriously?!" he cried out with bitter tears. But it was too late!

<u>נמשל</u>: The world is not a *hefker velt*, a free-for-all. Especially for a *Torah* Jew, the *Torah* has a set of laws that must be obeyed and the more committed one is to every word the *Torah* states, the more reward he will receive in *olam haba*.

As we prepare for *Rosh Hashana*, we bear in mind many *mitzvos*, or more accurately, the many opportunities *Hashem* gives us to obtain a greater reward for that special time.

רנפש ....

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמעינו אתה ונעשנה ... (ל-יב)

Rashi interprets the *posukim* here as referring to *Limud HaTorah*, and infers that when it says that the *Torah* is not in the heavens, it is implicit that if it would have been there, we would indeed have been obligated to go there and get it!

That is how great our obligation to learn *Torah* is. This is illustrated by the following story: The great *talmid* of the **Vilna Gaon** ***zt"l***, **R' Zelme'le Volozhiner** ***zt"l***, was renowned as a tremendous *ilui* and *gadol b'Torah*. It happened late one night that Rav Zelmele was learning in the *beis medrash* in Shnipishok, just outside the city of Vilna, and desired to look up a certain *sefer*. However, the *sefer* was located inside Vilna proper, in the city's library, quite some distance away. Undeterred, Rav Zelme'le left the *beis medrash*, and, in the dead of the frigid night, trekked into the city to retrieve the *sefer*.

He arrived at the library, his knees knocking together from the cold, found the *sefer* he was looking for, and began to study its contents. When he finished learning, some wealthy *baalei batim* who were present at the time approached him, and asked in wonder why he undertook to walk so far in the middle of the night, just to look up a *sefer*!

Surprised, Rav Zelme'le answered, "Why, it's an open *posuk* in the *Torah*! "לא בשמים היא, ולא מעבר לים היא" - from which *Chazal* derive that if, however, the *Torah* would have been in the heavens or across the sea, one would have been required to travel there to get it - and the walk from the Shnipishok to Vilna is a lot closer than that!"

Now, **R' Eizik Chaver** ***zt"l,*** writes that one of the reasons we blow the *shofar* on *Rosh Hashana* is to be *mazkir* the *zechus* of the *Torah* that was given to us בקול שופר. We truly do not have to go to the heavens or across the sea to learn *Torah*; it is readily accessible to all who just put a modicum of time and effort into it. Let us make at least some *kabbalah* in this area to strengthen ourselves in *Limud HaTorah*, and thus be *zoche* to a כתיבה וחתימה טובה!